

Таким чином, вирішення питання пропорційного регіонального розвитку значною мірою залежить від реалізації на рівні регіонів стратегії створення конкурентного середовища і формування регіональної конкурентоспроможності. Методики оцінки зовнішньоекономічної діяльності регіонів України в умовах глобалізації можуть слугувати основою обґрунтування перспектив розвитку конкретного регіону і вироблення ефективної стратегії його розвитку.

Література

1. Середин М.И. Внешнеэкономическая деятельность как инструмент развития региона / М.И. Середин // Вестник Адыгейского государственного университета. Серия: Экономика. – 2014. – №4(151). – С. 108-112.
2. Сисоєва Т.П. Формування та розвиток зовнішньоекономічної діяльності регіонів України в умовах глобалізації: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук: спец. 08.00.05 «Розвиток продуктивних сил і регіональна економіка» / Т.П. Сисоєва. – Київ, 2008. – 20 с.
3. Циналевська І.А. Передумови активізації зовнішньоекономічних зв'язків регіонів України / І.А. Циналевська // Економіка: реалії часу. – 2013. – № 2 (7). – С. 195-200.

Борис Язлюк

Тернопільський національний економічний університет,

Інна Гришова

Інститут законодавства Верховної Ради України,

Олександр Карabanов

Північний офіс Державної аудиторської служби України

МОНІТОРИНГ ФІНАНСОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ, ЙОГО ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ

Моніторинг фінансової діяльності підприємств є динамічним процесом, що дає змогу виконувати постійне дослідження і спостереження за кількісними та якісними показниками фінансово-економічної діяльності підприємств з метою оцінки, контролю та короткострокового прогнозу стану їх економічної та ділової активності. Підприємство, як відкрита економічна система, знаходиться під постійним впливом чинників внутрішнього та зовнішнього економічного середовища. Суворе зовнішнє середовище та його нестабільність суттєво впливають на ефективність діяльності підприємства, що призводить зниження рівня його фінансової безпеки.

Моніторинг фінансової діяльності підприємств формує передумови для забезпечення якісних управлінських процесів на усіх рівнях, а також сприяє інформаційному забезпеченню системи прийняття управлінських рішень, з ціллю стійкого розвитку суб'єктів господарювання в умовах реформаційної економіки.

Особливої уваги потребує комплекс питань моніторингу сучасного фінансового стану та розвитку підприємств, під впливом глобалізації та мінливості економічних процесів, його законодавче забезпечення та державне регулювання.

Питання моніторингу фінансової діяльності суб'єктів господарювання, його законодавче забезпечення, державне регулювання . проблеми детенізації національної економіки та аграрної сфери розглядалися в наукових працях Маліка М.Й., Митяй О.В., Саблука П.Т., Красноручького О.О., Наумова О.Б., Хоми І.Б., Шабатури Т.С., Стояной-Коваль С.С., Худолій Л.М., Шкарлета та інших [1-3]

З метою попередження використання суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що працюють на аграрному ринку з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, вони повинні вживати певні заходи обачливості при аналізі ризиків як нових, так і існуючих клієнтів.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації

(відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» суб'єкт зобов'язаний забезпечувати виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, до початку, в процесі, в день виникнення підозри, після їх проведення або під час спроби їх проведення чи після відмови клієнта від їх проведення, зокрема з використанням засобів автоматизації, та повідомляти про це Держфінмоніторинг. Пунктом 1 Розділу VI Положення про здійснення фінансового моніторингу суб'єктами первинного фінансового моніторингу, державне регулювання і нагляд за діяльністю яких здійснює Державна служба фінансового моніторингу України, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 23.07.2015 № 662, передбачено, що виявлення фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, в тому числі тих, які можуть бути пов'язані, стосуються або призначені для фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення, або інформації про підозри щодо діяльності осіб або їх активів, якщо є підстави вважати, що вони пов'язані із злочином, визначеним Кримінальним кодексом України, здійснюється суб'єктом (відокремленим підрозділом) на підставі: критеріїв ризиків, визначених самостійно суб'єктом з урахуванням критеріїв ризиків, встановлених Міністерством фінансів України; встановлених за результатами проведеного аналізу факту (фактів) невідповідності фінансової (фінансових) операції (операцій) фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта; типологічних досліджень у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, підготовлених та оприлюднених Держфінмоніторингом; рекомендацій та роз'яснень Держфінмоніторингу. У разі виявлення фінансової операції, яка підлягає фінансовому моніторингу або стосовно якої є підозра, що вона пов'язана, стосується або призначена для фінансування терористичної діяльності, фінансування розповсюдження зброї масового знищення, терористичних актів чи терористичних організацій та організацій або осіб, до яких застосовані міжнародні санкції, працівник суб'єкта (відокремленого підрозділу), що її виявив, невідкладно інформує про це відповідального працівника суб'єкта (відокремленого підрозділу). Відповідальний працівник перевіряє зазначену інформацію та у випадках, передбачених Законом, забезпечує її реєстрацію та повідомляє Держфінмоніторинг і правоохоронні органи. Зокрема, наголошуємо на доцільності застосування суб'єктами ризик - орієнтованого підходу, який передбачає дотримання умов належної обачності щодо клієнтів на підставі визначення вузьких місць, які можуть характеризувати високий рівень ризику відмивання коштів та фінансування тероризму.

Затверджуючи підхід, заснований на ризику, компетентні органи та фінансові установи здатні забезпечити той факт, що заходи із запобігання або зменшення відмивання коштів та фінансування тероризму є відповідними до ідентифікованих ризиків. Це дозволить розподілити ресурси у найбільш ефективний спосіб. Основним принципом є те, що ресурси повинні бути направлені у відповідності із пріоритетами таким чином, щоб найбільшим ризикам була приділена найбільша увага. Альтернативні підходи полягають в тому, що або ресурси застосовуються рівномірно таким чином, що всі фінансові установи, клієнти, продукти тощо, отримують однаково увагу, або ресурси є цільовими, але на основі факторів, які відрізняються від підходу, заснованого на ризику. Це не навмисно може призвести до підходу „пакету довіри” з акцентом на задоволенні регуляторних потреб, а не на боротьбі з відмиванням коштів або фінансуванням тероризму

Затвердження підходу, заснованого на ризику, містить в собі затвердження процесу управління ризиком для боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму. Цей процес включає визнання існування ризику(ів), застосування оцінки ризику(ів) та розробку стратегій Для управління та зменшення ідентифікованих ризиків Аналіз ризику повинен виконуватися для визначення того, де ризики відмивання коштів та фінансування тероризму є найбільшими. Країнам необхідно визначити основні вразливі місця та поводитися з ними відповідним чином. Установам необхідно визначити клієнтів, продукти та послуги з

найвищим ступенем ризику, включаючи канали доставки та географічне місце знаходження. Це нестатичні оцінки. Вони змінюватимуться з плином Часу в залежності від того, як розвиваються обставини а як еволюціонують загрози.

Література

1. Митяй О.В. Competitive position stability of agricultural sector of Ukraine at internal and external markets// І.Ю. Гришова, О.В.Митяй, В.В.Кужель// Актуальні проблеми економіки. - 2016. - № 3(177) - С. 66-73.
2. Красноручський О.О. Концентрація капіталу та розвиток суб'єктів аграрного ринку // Матеріали III Міжнародного Форуму молодих вчених «Ринкова трансформація економіки: стан, проблеми, перспективи», 15-16 травня 2008 р. Т. 2. — Харків: ХНТУСГ, 2008. — с. 208-210.
3. Гришова І.Ю. Оцінювання чинників формування фінансового потенціалу аграрного виробництва/ І.Ю. Гришова, О.В.Митяй, В.В.Кужель// Актуальні проблеми економіки. – 2015. – № 10(172). – С. 169-172.

Ірина Яковлєва

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова,
Костянтин Завгородній
Миколаївський національний університет імені В.О. Сухомлинського

РОЗВИТОК РЕГІОНАЛЬНИХ ТРАНСПОРТНО-ЛОГІСТИЧНИХ СИСТЕМ

Транспортно-логістична система регіону є одним з найважливіших факторів економічного росту. Формування й розвиток регіональних логістичних систем для України має першорядне значення, тому що дозволяє прискорити оборотність руху товарів і послуг, поліпшити якість обслуговування споживачів, підвищити працездатність системи життєзабезпечення населення й господарюючих суб'єктів, скоротити рівень логістичних витрат функціонування інфраструктурного комплексу регіонів, насамперед у сфері руху товарів. Основною передумовою можливості застосування логістичного методу організації руху товарів є організаційно-економічна єдність учасників руху товарів. Розроблено модель логістичної організації руху товарів.

Під логістикою транспорту слід розуміти сукупність методів управління процесами транспортного обслуговування вантажо- і пасажиропотоків і сполученими з ними матеріальними, інформаційними, фінансовими й іншими потоками з метою ефективного використання наявних ресурсів. Уточнено ряд термінів логістики стосовно до логістичної системи транспорту: логістичний підхід до управління транспортом полягає в об'єднанні окремих елементів перевізного процесу в інтегровану систему, здатну забезпечити якісні транспортні послуги населенню при мінімальних витратах; логістична система транспорту створюється й діє як цілісне складне організаційно-економічне утворення, що виконує функції управління сервісними, матеріальними й супутніми їм інформаційними й фінансовими потоками, вона складається з декількох структурних елементів - підсистем, ланок, суб'єктів-учасників і об'єктів - і має розвинені зв'язки із зовнішнім середовищем.

У практиці формування транспортно-логістичних систем активно поширюється новий логістичний підхід – інтегральний. Цей підхід відображає нове розуміння організації транспортного бізнесу, де окремі фірми, організації або системи розглядаються як деякі центри логістичної активності, прямо або побічно пов'язані в єдиному інтегральному процесі управління матеріальним потоком. Інтегральний підхід представляє ситуаційну й комбінаційну перспективу при організації бізнесу як на внутріфірмовому (мікрорівні), так і на різних макрорівнях (регіональному, міжнародному й т.д.).

Стійке функціонування транспорту не можна розглядати у відриві від національно-державних інтересів: підтримки державного суверенітету й самостійного розвитку на основі